

като статуи, неподвижни камени или дървени модели, които за работата, ако по някога и да е изкуста, ако някои ръзци и да имат още смелост и да знаят се обавността да изваят един контур, или една форма, по-вероятно тисти то сив сухи и отчуждени, то се задоволяват с приблизителности; отъ това ръката и мисълта на скульпторите достигна слъзе до изкушавата лъчност на фигурата.

Потъз вафни недостатъци ^{визуална} провъзхаватъ и подъ ~~живанската~~ империя. Въ подъ ~~някои~~ отъ царствъта на този периодъ най-значимити на тази безкрийна серия, при царуването на Аменхотепитъ, на Тутмезоситъ (XVIII династия), на Сетменитъ, на Раимзеситъ (XIX династия), великите завоеватели и великите цивилизатори, въпреки възраст далече ботска на своето несравнено величие. Едно поле, не ново, но по-обширно и по-грандиозно, се отваря за дълготайността на художниците; касеа да се погледатъ достойно славните монарси, които бяхъ предприемчиви и довършили процъти предприемчиви, потъз и боговетъ, които ги бяхъ въдъснали, които бяхъ благоприятствували усиления имъ, и цътил народъ истрементъ за тѣхнитъ гени.

Потъз нови условия налагатъ на изкуството новъ характеръ: то става национално. Въ този характеръ се проявява само въ избора на сюжета, които всички се отнасятъ до националната история: царя, войнитъ му, побътитъ му, неговитъ войни работи, отношенията му съ боговетъ, които сив повере неговъ равни, нежелателни неговъ господари, и съ народитъ му, които сив повере неговъ роби, отъ които неговъ подданници. Въ се касеа вече да се тълкътъ сьрдатитъ и угоднитъ, въ да се декорира въ великолѣпно храмоветъ, които благочестие и признателността на владѣтелитъ издигахъ на боговетъ покровители, въоръжитъ въ които му отъкува тѣхното собствено могъщество, гдѣтъ ще се натрупатъ тѣхнитъ безкрайни богатства. И скульптурата остава послъжна сѣмѣтелка на архитектурата.